

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 201. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401783696/facsimile.pdf> (tilgået 16. oktober 2021)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Med Ret han hedde saa, er vel oprindelig en Trykkeil for den hedde saa. Fredens Bolig synes at maatte forstaaes om Hakemaandsstanden.

Side 119, Linie 6—7.

»Miss Fox, det sværger vi Dem til,
Skal skildre Dem saa og De vil.«

At Ordet skildre i forrige Aarhundrede endnu bruges i egentlig Betydning, om at male, afbilde med Farver (ligesom endnu i Svensk), erindre vi af Jean de France, der bærer et Portrait, som Le Seigneur Reeksaallvet, le plus grand Skilder en France, har forfærdiget; paa nærværende Sted bruges Ordet om at forskjønne med Smøkefarver, male Ansigtet.

De to Agerhuus.

Side 127, Linie 17.

»Og flux til de Velvise.«

Til de Velvise, til Magistraten. Velvis var nemlig alfern (men for Wessels Tid) Titelen til Dommere og By-Øvrighed. Saaledes ogsaa samme Side (Linie 6 f. n.): Velviseds Bord.

Gasconaderne.

Side 128.

Stoffet taget af Vademecum 1781 Side 207.

Side 129, Linie 7.

»De tale og om Hovedsag og Pynt.«

Digteren afbryder her saa pludselig, at hans sidste Ord blive uydellige; maaskee skal Meningen være denne: Provindsbeboerne bebreide ogsaa de unge Kjøbmandsnavnere, at de i deres Sivadsomader altid glemme Hovedsagen, hvorefter der skulde tales, og kun komme med pyntelige Talemaader?

Side 132, Linie 3 f. n.

»Fransk Pokker har om Tid til at betænke sig.«

Fransk Pokker, den franske Pokker, Gasconeren, der var mistænkt for at være Fanden, eller »fordiævelst Mænd«, som Digteren lidt i Forveien har kaldt ham.

Relata refara.

Side 133, Linie 8—9.

»De tre Tusinde Ducater

Var Skyld, at orenfor jeg kaldte Maaden Pater.«

Nemlig fordi Digteren skulde have et Rimm til Ordet Ducater; thi ellers vilde det ikke være saa ganske i sin Orden, at en »Paters havde en Datter.

Side 134, Linie 3—4.

»Den første (som for Tiden at forstaae)

Den sidste i sit Fag tiltaler saa.«

Den første Bøller begyndte, blot som for at tale om noget, der kunde forstaae Tiden, at tiltale den sidste Bøller, den rige Præste-Collega, i dennes Fag, Præstefaget; Ofteeren bragte geistlige Anliggender paa Banz, og blandt andet talte han om en Præst, der kunde extemporrere.